

Cultusminister Anledning til at yttre et Par Ord om hans Opfattelse af dette Forhold.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg har tænkt mig den Mulighed, at denne første Behandling kunde blive sluttet idag. Jeg har maaffee taget fejl i denne Henseende, men jeg vil dog paa Grund heraf allerede nu fremsætte nogle Bemærkninger, hvortil de forskjellige Foredrag, der ere holdte, siden jeg sidst havde Ordet, have givet mig Anledning. Jeg skal, da Tiden nu er saa langt fremrykket, paa ingen Maade gaae ind paa alle saadanne Bemærkninger, der i og for sig kunne have nogen Betydning, og det vilde jo ogsaa være ganske overflødig, da der ikke kan være Tvivl om, at Sagen jo vil gaae til 2den Behandling, og at et Udvalg vil blive nedsat; følgelig vil der jo være rigtig Leilighed til at behandle Sagen i dens Heelhed. Jeg kan med Hensyn til flere Punkter, der ere fremkomne, henholde mig til de Berigtigelser eller nærmere Oplysninger, der ere blevne givne deels sidst i nogle korte Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), og deels ogsaa i det temmelige udførlige Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), hvori jeg fandt flere meget træffende Bemærkninger fremsførte med Hensyn til de Spørgsmaal, der ere bragte paa Bane. Jeg skal blot fremdrage saadanne enkelte Punkter, der ere fremsatte fra forskjellige af de Taler, der have havt Ordet, tildeels endogsaa med en Slags Opfordring til mig om at udtale mig om dem. Saaledes blev der allerede af et Medlem, hvis Anskuelse forøvrigt rigtig nok ikke kunde siges at stemme meget overens med, hvad der er Grundtanken i Lovforslaget, i eet Punkt meget stærkt fremhævet nogle Betragtninger, som ere meget langt fra at være fjernede enten fra min Tanke eller fra selve Forslaget, og som jeg saameget naturligt hør først nævner, som de staae i Forbindelse med hvad der nys blev udtalt af den ærede Taler, der sidst havde Ordet. Jeg sigter herved til Udtalelser af det ærede Medlem for Præsto

Amts 6te Valgkreds (Vossén), hvori han meget varmt og levende lagde paa Hjerte at sørge for de legemlige Dvæler. Derved kom han, som først havde Ordet i denne Sag efter Ordføreren, til at slutte sig til det Medlem, der sidst havde Ordet førend mig, og det er derfor ganske naturligt, at jeg fremhæver dette Punkt først, og det saameget hellere, som jeg virkelig af et oprigtigt Sind kan slutte mig meget til dem begge To. Forsaavidt vi ville opstille den Sætning som Grundregel, at den, der sørger for sit Legeme, sørger for sin Sjæl, saa ere vi alle Dre enige om at tage den i en ganske eiendommelig Betydning, og ikke i den, hvori den som oftest tages; men i en vis Betydning er der en Sandhed deri, som jeg paa ingen Maade misbilliger. Naar man seer hen til hele vort tidligere Skolelivs Udvikling fra den ældre Tid — man maa ikke tage mig ilde op, hvis jeg kommer til at tale om gamle Tider, fordi Grindringen gaaer langt tilbage for mig, til den Tid, da jeg selv gik i Skole — og sammenligner det med det nuværende, saa er det besynderligt, hvorledes netop dette Spørgsmaal om Gymnastik har stillet sig. Man skulde næsten troe, at vi, der tilhøre den ældre Tid, vare komne forkræffelig svage, afkræftede og udmagrede ud af Skolen, da vi ikke kjendte til noget af det, der nu finder Sted i den Henseende. Vi havde ikke Triqvarteer, og vi havde ikke Gymnastikøvelser som Læregjenstand, og dog forekommer det mig, hvis det ikke gaaer her, som det saa ofte er Tilfældet, at man seer med bedre Dine paa sin egen Ungdomstid, at vi vare nok saa flinke i den Henseende som Nutidens Elever, at den hele fysiske Udvikling var saa langt fra at staae tilbage, at den synes mig at staae betydeligt over, hvad der nu er Tilfældet. Jeg har spurgt mig selv, hvad der kan have fremkaldt dette Phænomen, og jeg har faaet et Slags Svar derpaa i den Betragtning, at Skolen eller rettere sagt Skoledrengene — thi det var ikke Skolen — arrangerede deres Gymnastik paa egen Haand paa den Maade, der dengang faldt i Tidens Smag, og det gik meget godt. Dengang foretog man Kraftprøver, for at bruge et Ord, der er smukkere end det, der ellers kunde ligge nærmest, det var Noget, der hørte